

L'organització interna es distingeix també considerablement de la de les institucions similars dels altres països.

Al cap de cada branca de l'ensenyament, en el nostre cas de totes les facultats i escoles de medicina de cada població, hi ha un Comitè Directiu compost de 3 ó 5 membres, elegits pels catedràtics i auxiliars de cadascun d'aquests grups i ratificats pel Comissariat d'Instrucció Pública. La presidència d'aquest organisme, elegit per a dos anys, l'exerceix un Rector, nomenat pel Comissariat d'entre els candidats presentats pel personal docent. El Comitè dirigeix tota la vida científicopedagògica i administrativa de les institucions, sota el control de la Direcció General de la Instrucció Professional.

A més de l'esmentat Comitè, existeix un Consell General encarregat de portar a la pràctica les directives preses i exercir-ne el control, un Deganat, que dirigeix l'activitat de totes les facultats, i un Consell Docent, que estableix el programa i coordina el funcionament de les facultats, seccions, comissions, etc. El Consell General el formen el Comitè Directiu, els degans de totes les facultats, representants del personal docent i dels estudiants i dels sindicats interessats. Els degans són constituïts per un degà i dos vocals. El Consell Docent el formen el deganat, els presidents de les seccions i comissions, representants dels estudiants, dels sindicats i organitzacions econòmiques interessats i dels organismes del Comissariat d'Instrucció Pública. De l'elaboració del programa i del treball metòdic se n'encarregaren comissions especials, compostes del personal docent de les disciplines corresponents, i de representants dels estudiants i dels aspirants. A les Facultats de Medicina gaudeixen també d'aquest dret els interns de les clíniques.

Els catedràtics són nomenats per deu anys; la resta del personal, per cinc, acabat aquest termini, es procedeix a un nou concurs.

Les primeres escoles de medicina foren creades a l'època de Pere el Gran. Més tard, l'obra de l'Estat en aquest aspecte fou completada per la iniciativa particular i les associacions filantròpiques. A la Rússia soviètica, les escoles de Medicina depenen de dos Comissariats, el d'Instrucció Pública i el de Sanitat. D'aquestes escoles n'existeixen dos tipus: les superiors i les destinades a la preparació del personal auxiliar. La xar-

xa fonamental de les primeres la constitueixen les Facultats de Medicina i l'Acadèmia Mèdica Militar, que prepara els metges per a l'exèrcit roig. Els *Technicum* preparen el personal auxiliar per als dispensaris, cases de socors, hospitals, etc., etc.

D'ençà de la instauració del règim soviètic el nombre de les institucions d'ensenyament mèdic ha crescut d'una manera considerable. En 1914 hi havia a Rússia 14 Facultats de Medicina en onze ciutats. En l'actualitat hi ha 25 Facultats en 22 ciutats.

Els nous centres docents s'han creat, sobretot, a la perifèria i a les regions extremes (Verónej, Rostov, Krasnodar, Smolensk, Minsk, Perm, Astrakhan, Omsk, Taixhent, Tiflís i Bakú). S'observa també un augment extraordinari del nombre dels estudiants: 7.464 en 1914 i 12.353 en 1931-1932. De *Technicums* n'hi ha 51 amb alumnes 10.780. La proporció de dones és del 50, del 60 i fins del 65 per cent. El professor argentí Zeno, que l'any 1931 va treballar durant uns quants mesos a l'Institut Sklifassovski de Moscou i les conferències del qual a Barcelona recordaran molts dels nostres col·legues, conta que els seus assistents que l'ajudaven i seguien el seu curs de perfeccionament, sis eren dones.

Els programes i l'orientació de les escoles soviètiques de medicina es diferencien considerablement dels d'abans de la revolució i dels altres països. Bo i aprofitant totes les conquestes de la ciència mèdica universal, s'orienten, pel que fa a l'organització, als programes i als mètodes d'ensenyament, en el sentit de servir les necessitats de les grans masses populars. Els estudis a les Facultats comprenen: les disciplines científiques generals (física, química, biologia, patologia, etc.), en relació amb les ciències socials, i les disciplines especials, purament mèdiques. La direcció de l'ensenyança és principalment profilàctica. S'han creat càtedres noves de caràcter profilàctic (higiene social, higiene del treball, higiene de l'educació), i les càtedres de medicina i clínica s'orienten també progressivament en el mateix sentit.

Els estudis duren cinc anys; però és molt probable que aquest terme es rebaixi fins a quatre anys. En aquest, com en altres aspectes, la Rússia soviètica segueix un ritme accelerat. El nombre de metges és d'una insuficiència notòria per a